

HOE OUDER DE VERHALEN, DES TE GROTER DE SLAGEN/ THE OLDER THE STORIES, THE BIGGER THE SNAKES

Marcel van der Voort

Heerbaan 14

5721 LS Asten - The Netherlands

Naar aanleiding van Robert Twigger, *Big snake. The hunt for the world's longest python* (boekbespreking in *Litteratura Serpentina* 20, 103-106).

Maar liefst 120 voet, laten we zeggen zo'n 36 meter, moet de 'boa' zijn geweest, die consul Attilius Regulus tijdens de Punische Oorlog in 256 vóór Christus in Afrika gedood zou hebben aan de oevers van de Bagradas. Dat was bepaald geen peulenschilletje geweest: hij had er het materieel voor nodig gehad waarmee hij normaal gesproken steden belegerde en het gevecht had heel wat van zijn manschappen het leven gekost. Niet zonder trots heeft hij de huid van het gigantische dier, alsmede diens ribben naar Rome gebracht, waar iedereen deze trofeeën kon bewonderen (Plinius, VIII, xiv, pag. 29; Van der Voort, 56-62).

Is 36 meter al een ongeloofwaardige afmeting, ze valt in het niet vergeleken met die van twee slangen die de Indiase koning Abisares als huisdier hield: de ene zou een lengte hebben gehad van 98 meter, de andere zou de toch ook nog wel respectabele lengte van 56 meter hebben geteld. Toen Alexander de Grote, zoals altijd op veroveringstocht, ervan hoorde, heeft hij een ometje gemaakt om deze indrukwekkende dieren te kunnen aanschouwen (Aelianus, XVI, 39).

Plinius weidt niet uit over het gevecht van Regulus met de 'boa' die uiteindelijk gedood werd. We kunnen echter wel een idee krijgen van hoe heet het er aan toe is gegaan, als we het verslag van Diodorus lezen over de

With reference to Robert Twigger, *Big snake. The hunt for the world's longest python* (bookreview in *Litteratura Serpentina* 20, 103-106)

About 120 feet, let's say just over 36 metres, that is about the size the 'boa' must have been that was killed by consul Attilius Regulus, during the Punic War in 256 BC in Africa, on the banks of the river Bagradas. It had not been an easy task, he needed to use the equipment, that was normally used to lay siege to cities and the fight cost him a lot of his warriors. Proudly he brought the hide of this gigantic animal, as well as its ribs, to Rome, where everyone could admire these trophies. (Plinius, VIII, xiv, page 29; Van der Voort, 56-62).

While 36 metres is a size that is hard to believe, it pales into insignificance compared to the size of two snakes the Indian king Abisares kept as pets. One of them was supposed to be 98 metres long, the other still had the respectable length of 56 metres. When Alexander the Great, as always out for conquest, heard about it, he made a detour to see the impressive animals for himself (Aelianus, XVI, 39)

Plinius does not expand on the fight of Regulus with the 'boa' that was eventually killed. We can however get an idea about the intensity of the battle, when we read the report from Diodorus about the capture of an animal of only about 21 metres long. Hunters had discovered the giant snake and had observed it well. Nor-

Schaal van Chinees porcelein, beschilderd door Ignaz Preissler. Diameter 27,9 cm. the Nelson-Atkins Museum of Art, Kansas City, Missouri.

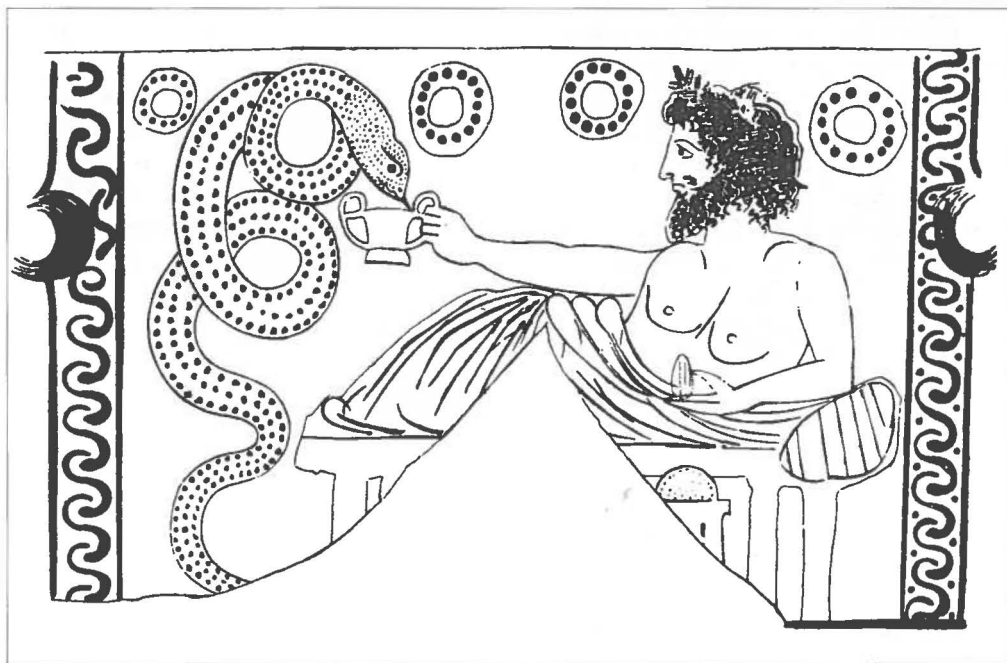
Verkregen door de vrijgevigheid van de heer en mevrouw Wildberg.

Chinese porcelain. Regulus battling the african serpent. Diameter 27,9 cm. the Nelson-Atkins Museum of Art, Kansas City, Missouri.

Purchase: acquired through the generosity of Mr. and Mrs. Earl D. Wildberg.

vangst van een dier van slechts 21 meter. Jagers hadden deze reuzenslang ontdekt en hadden haar goed geobserveerd. Gewoonlijk lag ze bewegingloos te wachten tot er een prooidier zijn dorst kwam lessen, om het dan met haar geweldige kaken te grijpen, met lichaamslusen te omwikkelen en zo te doden. Omdat de slang erg traag was, hoopten de jagers haar met strikken en kettingen te kunnen overweldigen. Toen ze echter aldus gewapend in de nabijheid van de slang kwamen, haar vurige ogen zagen, haar in- en uitschietende tong bespeurden en het angstaanjagende geluid van haar over elkaar gewreven schubben hoorden, zonk de moed hun in de schoenen. Niettemin wierpen ze een lus over de staart van de slang. Maar nauwelijks had ze die gevoeld, of ze draaide zich luid sissend om, greep het hoofd van de voorste belager tussen haar kaken en verslond hem levend. Een twee-

mally it lay motionless in wait, until a prey came to slake its thirst. It would grab the prey with its enormous jaws and kill it by wrapping its body around it. As the snake was very slow, the hunters hoped to restrain it with ropes and chains. When they approached the snake armed like this and saw the animals fiery eyes, the tongue moving in and out and heard the frightening sound of its scales rubbing against each other, their courage left them. Nevertheless, they lassoed the tail of the snake. As soon as it felt this, the snake turned around and grabbed the head of the closest attacker and swallowed him alive. It coiled around a second attacker and squeezed him to a pulp. The others fled. Greed made the survivors use a trap, since force would never succeed with this animal. They made a kind of fishnet out of twigs, that was large enough to contain the whole animal. When the snake left its lair,

*Een Griekse held met zijn huisslang. Uit: morris.
A Greek hero with his serpent. From: Morris.*

de belager omwikkelde ze met haar lichaam en kneep hem fijn. De overigen sloegen op de vlucht. Geldzucht deed de overlevenden hun toevlucht zoeken tot een list, daar geweld tegen dit dier altijd tekort zou schieten. Ze maakten van dikke twijgen een soort visnet, dat groot genoeg was om het hele dier te kunnen bevatten. Toen de slang haar schuilplaats verliet, maakten de jagers de toegang ertoe dicht, en maakten in de buurt een ander hol, waarin ze het net goed gecamoufleerd aanbrachten. De boogschutters, slingersaars, ruiters, trompetters en nog meer van dat volk, legden zich in hinderlaag langs de weg die het ondieer gewoonlijk naar haar hol nam. Toen de slang eraan kwam, werd ze van alle kanten aangevallen, ook door honden, waardoor ze in paniek raakte en naar haar schuilplaats wilde vluchten. Tevergeefs zocht ze naar de ingang en ze nam tenslotte haar toevlucht in het hol dat de jagers voor haar geprepareerd hadden. Het net werd dichtgetrokken en naar buiten gezeuld. Maar de slang richtte haar woede nu op het net en ze zou dat vernield hebben, als de jagers haar niet ter afleiding met speren en pijlen in haar staartende hadden gestoken. In triomf werd de buit naar Alexandrië gevoerd, waar koning Ptolomaeus II de jagers vorstelijk beloofde. Het verhaal wil verder, dat het dier door uit-hongering murw werd gemaakt en uiteindelijk erg tam werd. Ptolomaeus toonde haar aan iedereen die haar maar wilde zien (Keller II, 293-294).

De vermelde afmetingen van de slangen lijken niet erg betrouwbaar. Hoe verder terug in de tijd, hoe moeilijker ze ook te controleren zijn. Toch blijven verhalen over reuzenslangen regelmatig terugkeren, ook in onze eeuw. Abuys verhaalt een dergelijke anekdote over een anaconda. In 1948 zou in Brazilië een afdeling soldaten in gevecht zijn geraakt met een anaconda van 48 meter lengte. Hierbij stortten huizen in en kantelde een aantal auto's (Abuys, 130).

the hunters closed the entrance to it and made another hole near it, which contained the well-camouflaged net. The archers, casters, horsemen, trumpeters and more of such kind of people, formed an ambush along the path the creature usually took to its hiding place. When the snake approached, the snake was attacked from all sides, dogs were also used. As a consequence the animal panicked and tried to flee to its lair. Fruitlessly it looked for the entrance and eventually fled into the hole the hunters had prepared. The net was pulled tight and carried out. The snake now directed its anger at the net and would have destroyed it, if the hunters had not stuck arrows and spears into its tail in order to distract it. Triumphantly the trophy was taken to Alexandria, where King Ptolomaeus II rewarded the hunters royally. The story goes on to tell that the animal was made submissive by starvation and eventually became very tame. Ptolomaeus showed her to anyone who wanted to see her (Keller II, 293-294).

The reported sizes of the snakes do not appear very reliable. The further back in time they are, the more difficult they are to check. Nevertheless, stories about giant snakes keep returning, even in our century. Abuys tells such an anecdotal story, about an anaconda. In 1948 a company of soldiers in Brazil got into a fight with a 48 metre long anaconda. During this fight houses collapsed and cars were tuned over (Abuys, 130).

Literature

Abuys, B., De slangen van Suriname, deel II: De families Aniliidae en Boidae. In: LS, jrg. 2 (1982), 112-133.

Aelianus, De Natura Animalium, with an English translation by A.F. Scholfield. Loeb Classical Library. Harvard University Press. London. 3 Vols. 1958, 1959.

Literatuur

Abuys, B., De slangen van Suriname, deel II: De families Aniliidae en Boidae. In: LS, jrg. 2 (1982), 112-133.

Aelianus, De Natura Animalium, with an English translation by A.F. Scholfield. Loeb Classical Library. Harvard University Press. London. 3 Vols. 1958, 1959.

Egli, H., Das Schlangensymbol. Geschichte, Märchen, Mythos. Wissenschaftliche Buchgesellschaft, Darmstadt, (1985).

Keimer, L., Histoires de serpents dans l'Egypte ancienne et moderne. Mémoires présentés à l'Institut d'Egypte et publiés sous les auspices de sa majesté Farouk Ier, roi d'Egypte. (Tome cinquante). Le Caire, 1947.

Keller, O., Die antike Tierwelt. 2 delen. Leipzig, 1909-1913.

Morris, R. and D., Men and snakes. London, 1968.

Plinius, Naturalis Historia, 10 Vols. Loeb Classical Library. Harvard University Press. London.

Pope, C., The Giant Snakes. The Natural History of the Boa constrictor, the Anaconda and the largest Pythons. New York, 1961.

Voort, M. van der, Van serpentes met venine. Jacob van Maerlants boek over slangen hertaald en van herpetologisch commentaar voorzien. Hilversum, 1993.

Egli, H., Das Schlangensymbol. Geschichte, Märchen, Mythos. Wissenschaftliche Buchgesellschaft, Darmstadt, (1985).

Keimer, L., Histoires de serpents dans l'Egypte ancienne et moderne. Mémoires présentés à l'Institut d'Egypte et publiés sous les auspices de sa majesté Farouk Ier, roi d'Egypte. (Tome cinquante). Le Caire, 1947.

Keller, O., Die antike Tierwelt. 2 Vols. Leipzig, 1909-1913.

Morris, R. and D., Men and snakes. London, 1968.

Plinius, Naturalis Historia, 10 Vols. Loeb Classical Library. Harvard University Press. London.

Pope, C., The Giant Snakes. The Natural History of the Boa constrictor, the Anaconda and the largest Pythons. New York, 1961.

Voort, M. van der, Van serpentes met venine. Jacob van Maerlants boek over slangen hertaald en van herpetologisch commentaar voorzien. Hilversum, 1993.

